

Anne Grobet, **L'identification des topiques dans les dialogues**. Champs linguistiques. Collection dirigée par Dominique Willems (Université de l'Etat à Gand) et Marc Wilmet (Université Libre de Bruxelles), Bruxelles 2002, 422 стр.

У овој веома обавештено написаној књизи белгијска ауторка Анне Grobet осветљава појам „теме разговора“, узимајући при том у обзир — с једне стране, оно најважније што је о том појму већ изречено у стручној литератури, а с друге и неке посебније, теоријски такође релевантне увиде, који се стичу сагледавањем факата француског језика из визуре одговарајућих семантичких, синтаксичких и прагматских околности.

Књига започиње *Предговором* (*Avant — Propos*), стр. 5, за којим следе одељци: *Крајњак преглед онога о чему се у књизи говори* (*Sommaire*), стр. 7–8 и *Увод* (*Introduction*), стр. 9–12. Што се самог ауторкиног излагања тиче, оно се раслојава на четири основне целине насловљене овако: *Део I. Информацијска организација* (*Partie I. L'organisation informationnelle*), стр. 13–120. *Део II. Лингвистички фактори који служе иденификовању теме* (*Partie II. Les facteurs linguistiques de l'identification du topique*), стр. 121–244, *Део III. Разговорни фактори који служе иденификовању теме* (*Partie III. Les facteurs discursifs de l'identification du topique*), стр. 247–341, *Део IV. Иденификација тема у дијалозима* (*Partie IV. L'identification des topiques dans les dialogues*), стр. 345–386.

Одмах после одељка *Закључак* (*Conclusion*), стр. 387–389, прилажу се: подаци о примењеним принципима (визуелне и аудитивне) транскрипције (*Conventions de transcription*), стр. 391, библиографски подаци (*Références bibliographiques*), стр. 393–409, списак имена цитираних аутора (*Index des auteurs*), стр. 411–414, појмовни регистар (*Index*), стр. 415–416, и подаци о садржини књиге (*Table de matières*), стр. 417–422.

Излагање с ознаком *Део I* ауторка посвећује, прво, оцени досадашњих теоријских виђења проблема теме, а затим представљању и образлагању избора сопствених методолошко-теоријских путева предвиђених, овом приликом, за „кретање“ по истом том проблемском домену. У *Делу II*, осветљавањем улоге анафорских и деиктичких језичких елемената у процесу идентификовања теме која је у питању, упознаје нас, у ствари, с могућностима које пружа семантичко-прагматски приступ датостима за постигнуће онога чему се тежи. У *Делу III* ауторка износи одговарајуће потврде за своје уверење да се одговарајућим вођењем рачуна о хијерархизованости датих разговорних целина такође стичу потребни увиди у феномен устројавања теме, упућујући, осим тога, читаоце књиге и у то како појмовне структуре излагања, које бивају обелодањене конверзацијом, доприносе спознаји теме. *Део IV* је својеврстан продужетак како *Дела II*, тако и *Дела III* у том смислу што развија даље и допуњује новим опаскама понешто од онога што је тамо речено.

У завршном поглављу с насловом *Закључак (Conclusion)* Anne Grobet, између осталог, упозорава и на то колико су њена претходно приказана истраживања у пуном сагласју с учењем *прашке школе* о тзв. *функционалној реченичној ѿерсијективи*, а пре свега с оним што је својевремено (1974. године), говорећи о том феномену, изнео пред стручну јавност знаменити чешки лингвиста Франтишек Данеш. Управо због тог њеног саопштења, али — и не само због њега, славитима ће бити и занимљиво, и корисно упознавање с овим разноликим информацијама доиста пребогатом књигом.

Београд

Милка Ивић